

ճիշտ ու ճիշտ այն միջոցն է որ գործադրուեցաւ Ստա-
նայի մէջ : Երկու շարժումներու նմանութիւնը աչքա-
ռու է :

Յարգելի ընկերս Եռսուֆ Քէմալ պէյ կը գրէ .
«... Թէպէտ հրացան նետուած վայրերու մօտականե-
րը կարգ մը հայոց տուններ կային...» : Ստով կարծես
բոլորովին չի մերժեր այն կարելիութիւնը թէ՛ հրացա-
նածգութիւնը հայերու կողմէ կատարուած ըլլար :
Սակայն , իմ հասկացողութեամբս , այս մասին ամենա-
փոքր կասկած մը ներելի չէ , նկատելով որ իրենց սե-
փական թաղէն դուրս բնակող բոլոր հայերը Սպարի 4ին
սպանուած էին , այնպէս որ 12ին — թուական երկրորդ
կոտորածին — ալդ չըջանակներու մէջ ոչ մէկ հայ մը
նացած էր : Ուստի , զինուորներու վրայ կատարուած
հրացանածգութիւնը լսւամի մը կողմէ միայն կրնար
տեղի ունենալ :

Անկարելի է բաւական ուժգին քայտարութիւններ
քանել՝ նկարագրելու համար սարսափը և վայրագու-
թիւնը այս երկրորդ կոտորածին՝ որ տեսած է երկու օր :

Այս սպանդի միջոցին էր որ ողջ ողջ այրած են
հիւանդները և այն վիրաւորները՝ որոնք հասած էին
չըջակայ ազարակներէն և գիւղերէն և կամ կը զրա-
նըէին դպրոցական շէնքին մէջ :

Ճէվատ պէյ իր անդեկազրին մէջ աւելորդ համա-
բած է խօսիլ այն սարսափելի մահացումին մասին՝ ու-
րուն ալդ դժբաղդները ենթարկուեցան բոցերուն մէջ .
բառ մը չըսեր փորերնին պատուած յդի կիներու , խող-
խողուած մանուկներու և ուրիշ հազար տեսակի անա-
նուն վայրագութիւններուն վրայով : Բայց չէ մոռցած
խնամով նօթագրելու որ Հայոց թաղին հրդեհումին
միջոցին մեծ քանակութեամբ ումերբ և ուժանակներ
պայթած են : Այս գրպարտութեան լաւագոյն հերքումը